Lietas arhīva Nr. 1A-0071-18/27
ECLI:LV:VRT:2018:0928.1A71007118.2.S
Lieta Nr. 1A71007118
Lietas arhīva Nr. 1A-0071-18/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2018. gada 28. septembrī

Vidzemes rajona tiesa,
tiesnesis Lauris Šņepsts,
atklātā tiesas sēdē Cēsīs, Raunas ielā 14 izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2018. gada 27. aprīļa lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 159608/1.

Aprakstošā daļa

[1.1] Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores Ivetas Lapiņas 2018. gada 21. marta lēmumu /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - Latvijas APK) 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas un 149.^{8} panta divdesmit septītās daļas, piemērojot viņam administratīvo sodu – brīdinājumu.

Lēmumā norādīts, ka 2017. gada 17. novembrī plkst. 15.05 Amatas novada Drabešu pagastā pa autoceļu Rīga – Sigulda – Igaunijas robeža (Veclaicene) 77. km Veclaicenes virzienā /pers. A/ vadīja automobili *Volvo S80*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ un, neievērojot drošu intervālu starp apdzenamo transportlīdzekli, izraisīja sadursmi, kā rezultātā bojāti transportlīdzekļi. Lēmumā norādīts, ka pārkāpta Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešā daļa un pārkāpts Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 105. punkts.

[1.2] Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2018. gada 27. aprīļa lēmumu atstāts negrozīts Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores Ivetas Lapiņas 2018. gada 21. marta lēmums un /pers. A/ sūdzība noraidīta. Lēmumā norādīts, ka neesot šaubu, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadījis automobili *Volvo S80* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un izraisījis ceļu satiksmes negadījumu. Inspektore Valsts amatpersona pamatoti secinājusi, ka /pers. A/ neesot ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 105. punkta un Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešās daļas prasības. Inspektore pareizi novērtējusi lietas apstākļus un /pers. A/ pamatoti saukusi pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas un 149.^{8} panta divdesmit septītās daļas.

[2] 2018. gada 22. maijā Vidzemes rajona tiesā Cēsīs saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2018. gada 27. aprīļa lēmumu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ceļu satiksmes negadījuma patiesie cēloņi bijuši otra iesaistīta transportlīdzekļa vadītājas /pers. E/ pieļautie Ceļu satiksmes noteikumu 57., 63., 64. un 107. punktu pārkāpumi. Viņa viedokli par ceļu satiksmes negadījuma cēloni pamatojot ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolam Nr. EZ 098466 pievienotā ceļu satiksmes negadījuma shēma. Pārsūdzētajā lēmumā esot citēti /pers. E/ un viņas vadītā automobiļa pasažieru paskaidrojumi, bet neesot izvērtēta /pers. E/ rīcības atbilstība Ceļu satiksmes noteikumu prasībām. Lietas materiālos neesot ziņu par to, ka ceļu satiksmes negadījums noticis pretējās kustības joslā, tāpēc par ticamu atzīstama tā situācija, kuru viņš aprakstījis. Iesniedzējs uzskata, ka lietā esošais ekspertīzes atzinums apstiprinot to, ka /pers. E/ vadītais automobilis, veicot manevru pa kreisi, iebraucis viņa vadītā automobiļa labajos sānos. /pers. A/ lūdz atcelt Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2018. gada 27. aprīļa lēmumu un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Motīvu daļa

[3.1] Tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību uzturēja un paskaidroja, ka viņš neesot pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus, jo viņa vadītais automobilis pirmais esot iebraucis kreisajā joslā un tikai pēc tam šajā joslā pārkārtojies automobilis *VW Golf*, kas bijis par iemeslu ceļu satiksmes negadījumam. Viņa vadītais automobilis neesot iebraucis pretējās kustības joslā.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāve /valsts amatpersona/ tiesas sēdē paskaidroja, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2018. gada 27. aprīļa lēmums esot pamatots un likumīgs, tāpēc tas neesot atceļams. Lietā esot pierādīta /pers. A/ vaina ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā. /pers. A/ vadītais automobilis esot iebraucis pretējās kustības joslā, pietuvojies blakus esošajam automobilim *VW Golf* un neesot ievērojis drošu intervālu, kas arī izraisījis abu automobiļu sadursmi.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. E/ liecināja, ka viņai pa priekšu braucis kravas automobilis, kuru izlēmusi apsteigt, iebraucot kreisajā joslā. Pirms manevra ieslēgusi kreisā pagrieziena radītāju. Līdz ko ceļa apzīmējumi norādījuši uz divu joslu esamību, tūlīt pat iebraukusi kreisajā joslā. Aiz viņas braucošais automobilis *Volvo* bijis iebraucis pretējās kustības joslā, lai apdzītu viņas vadīto transportlīdzekli. Sadursme notikusi, jo *Volvo* centies atgriezties savā kustības joslā.

Lietā automobiļa *VW Golf* pasažieri snieguši rakstveida paskaidrojumus (lietas 17. – 19. lapa). Paskaidrojumi sniegti tūlīt pēc ceļu satiksmes negadījuma. Pasažieris /pers. G/ ceļu satiksmes negadījuma laikā bijis aizmidzis, bet pasažieres /pers. H/ un /pers. I/ paskaidrojušas, ka automobiļa *VW Golf* vadītāja jau bijusi pārvietojusies uz kreiso joslu, kad automobiļa kreisajos sānos ietriecis automobilis *Volvo*.

2017. gada 17. novembrī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādījis ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr. EZ 098466 (lietas 11. lapa). Apskatē inspektors noskaidrojis, ka 2017. gada 17. novembrī plkst. 15.05 notikusi sadursme starp automobiļiem *Volvo S80* un *VW Golf*. Protokolā atspoguļots, ka ceļu satiksmes negadījuma vietas apstākļi pirms apskates ir izmainīti, jo abi transportlīdzekļi neatrodas sadursmes vietā. Apskatē nav fiksēta minēto automobiļu sadursme vieta. Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolam pievienotas fotogrāfijas (lietas 12. – 15. lapa).

Lietā noteikta autotehniskā ekspertīze. Ar eksperta 2018. gada 26. februāra atzinumu Nr. 18-70 noteikts, ka sadursmes brīdī automobiļi atradušies tuvu paralēlam stāvoklim (lietas 31. – 34. lapa). Automobiļa *Volvo* labā sānu daļa bijusi izslīdošā kontaktā ar automobiļa *VW* kreiso sānu. Eksperte norādījusi uz sākumdatu trūkumu lietā, kas liedzot noteikt automobiļu kustību trajektorijas un sadursmes vietu, kā arī neesot iespējams noteikt, kura automobiļa vadītāja rīcība no tehniskā viedokļa saistāma ar ceļu satiksmes negadījuma rašanos.

/pers. A/ aizstāvis Visvaldis Kļaviņš tiesas sēdē norādīja, ka lietā neesot pierādījumu, kas apstiprinot, ka /pers. A/ esot izdarījis viņam inkriminētos administratīvos pārkāpumus. Pierādījumiem esot jābūt norādītiem administratīvā pārkāpuma protokolā, kur esot norādīts tikai uz sastādīto ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr. EZ 098466. Minētajā ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādīts tikai tas, ka notikusi sadursme starp diviem transportlīdzekļiem. Lietā esot divi atšķirīgi viedokļi par ceļu satiksmes negadījuma norisi. Tā kā pastāvot nevainīguma prezumpcija, tad visas šaubas esot jāvērtē par labu viņa aizstāvamajam. Saskaņā ar Latvijas APK 243. panta otro daļu tiesā iestādei esot pierādīšanas pienākums. Iestāde neesot spējusi pierādīt /pers. A/ vainu, tāpēc pārsūdzētais lēmums esot atceļams un administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeidzama.

[3.2] Novērtējot lietā iegūtos rakstveida pierādījumus, tiesas sēdē sniegtās liecības, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību, kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā noteikta administratīvā atbildība par citu Latvijas APK neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu.

Latvijas APK 149.^{8} panta divdesmit septītajā daļā noteikta administratīvā atbildība par droša intervāla neievērošanu.

Ceļu satiksmes noteikumu 105. punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam [..] jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ir pierādīts fakts, ka 2017. gada 17. novembrī plkst. 15.05 Amatas novada Drabešu pagastā autoceļa Rīga – Sigulda – Igaunijas robeža (Veclaicene) 77. km notika automobiļu *Volvo S80*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ un VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ sadursme, kā rezultātā bojāti abi automobiļi.

Policijas iestāde pamatoti atzinusi, ka nav ievērotas Ceļu satiksmes noteikumu 105. punkta un Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešās daļas prasības un minētie pārkāpumi bijuši ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls.

Tāpēc tiesa secina, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti noteikts, ka izdarīti Latvijas APK 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{8} panta divdesmit septītajā daļā paredzētie administratīvie pārkāpumi, jo nav ievērots drošs intervāls un ceļu satiksmes dalībnieks nav rīkojies tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Latvijas APK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Minētā panta astotā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Latvijas APK 244. pants noteic, ka amatpersona pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa konstatē, ka abu transportlīdzekļu vadītāji neapstrīd, ka autoceļa Rīga – Sigulda – Igaunijas robeža (Veclaicene) 77. km bijusi intensīva automobiļu satiksme, to starp transportlīdzekļi pārvietojušies arī pa pretējās kustības joslu.

Novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa piedod lielāku ticamību automobiļa *VW Golf* vadītājas /pers. E/ norādītajām ziņām par ceļu satiksmes negadījumu. Lai arī ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā nav norādīta automobiļu sadursmes vieta, eksperte sākumdatu trūkuma dēļ nav devusi atzinumu par automobiļu kustības trajektoriju, sadursmes vietu, to starp nav atbildējusi uz jautājumu, kura automobiļa vadītāja rīcība no tehniskā viedokļa saistāma ar ceļu satiksmes negadījuma rašanos, un /pers. A/ norādījis, ka viņš nav iebraucis pretējās kustības joslā, tiesa konstatē, ka lietā iegūtas ziņas, kas pamato /pers. E/ liecināto par automobiļu sadursmes mehānismu un vietu.

Tiesa secina, ka nav iespējama /pers. A/ norādītā situācija, ka automobilis *VW Golf* iebraucis viņa vadītā automobiļa *Volvo S80* labajā pusē brīdī, kad viņš jau atradies kreisajā joslā, bet otrs automobilis uzsācis manevru – mainījis kustības trajektoriju no labās uz kreiso joslu. Tiesa ņem vērā ekspertīzes atzinumā norādīto, ka sadursmes brīdī automobiļi atradušies tuvu paralēlam stāvoklim, un automobiļa *Volvo* labā sānu daļa bijusi izslīdošā kontaktā ar automobiļa *VW* kreiso sānu. Minētais atzinums pamato to, ka automobiļu sadursme nav notikusi brīdī, kad automobilis *VW Golf* uzsācis manevru pa kreisi, jo tādā situācijā automobiļi sadursmes brīdī nevarēja atrasties tuvu paralēlam stāvoklim.

Automobilim *VW Golf* salīdzinājumā ar automobili *Volvo S80* pirmajam bija iespējams iebraukt kreisajā joslā, lai apbrauktu priekšā braucošo transportlīdzekli. Nav pamata neticēt liecinieces /pers. E/ teiktajam, ka viņa uzreiz pieņēma lēmumu apbraukt priekšā esošo transportlīdzekli un arī uzreiz iebrauca kreisajā joslā. Šādā gadījumā automobilis *Volvo S80* varēja atrasties tikai aiz automobiļa *VW Golf*, bet tā atrašanās blakus automobilim *VW Golf* kreisajā pusē bija iespējama, tikai iebraucot pretējās kustības joslā.

Liecinieces/pers. K/ sniegtās ziņas par automobiļu sadursmes mehānismu pamato lietā esošo automobiļa *VW Golf* pasažieru rakstveida paskaidrojumi. Lietā nav neviena pierādījuma, kas apstiprinātu sūdzības iesniedzēja versiju par notikušo ceļu satiksmes negadījumu.

Tiesas ieskatā lietā nepastāv saprātīgas šaubas, kuras nav iespējams novērst un kuras būtu tulkojamas par labu /pers. A/. Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols nav vienīgais pierādījums lietā. Apstāklis, ka notikuma vietā nav fiksēta precīza sadursme vieta, nedod pamatu uzskatīt, ka lietā nav pierādīta nodarījuma esamība. Sākumdatu neesamība izskaidrojuma ar to, ka ceļu satiksmes negadījuma vieta atradās uz autoceļa ar intensīvu satiksmi, un, policijas darbiniekam ierodoties notikuma vietā, bija jau izmainīti ceļu satiksmes negadījuma apstākļi, jo abi automobiļi neatradās sadursmes vietā, turklāt šos apstākļu izmaiņas ietekmēja fakts, ka sadursmes vietā turpinājās automobiļu kustība, jo notikuma vieta nebija norobežota, liedzot pa to pārvietoties citiem transportlīdzekļiem.

Tiesa secina, ka sūdzībā norādītie Ceļu satiksmes noteikumu 57., 63., 64. un 107. punktu pārkāpumi nav attiecināmi uz /pers. E/ rīcību, jo viņas vadītais automobilis neveica apdzīšanas manevru un pie iepriekš norādītajiem apstākļiem pirmais iebrauca kreisajā joslā.

Aizstāvja norādītais pārkāpums, ka lietā iegūtie pierādījumi nav fiksēti administratīvā pārkāpuma protokolā, tiesas ieskatā nepadara lietā iegūtos pierādījumus par neesošiem. Tiesa nesaskata Latvijas APK 243. panta desmitajā – četrpadsmitajā daļā norādītos pārkāpumus, lai kādu no iepriekš minētajiem pierādījumiem atzītu par nepieļaujamu pierādījumu.

Tiesa secina, ka inkriminējot /pers. A/ iebraukšanu pretējās kustības joslā, administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā par saukšanu pie administratīvās atbildības nav norādīti visi Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi. Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādīts, ka pretējās kustības braukšanas josla bija atdalīta ar ceļa apzīmējumu – dubulto nepārtraukto līniju. Tāpēc tiesas ieskatā /pers. A/ bija jāinkriminē Ceļu satiksmes noteikumu 295. punkta pārkāpumus, jo ceļa apzīmējuma - dubultās nepārtraukto līniju šķērsot ir aizliegts. Tiesa pēc savas iniciatīvas nav tiesīga papildināt pārsūdzētā lēmuma faktisko apstākļu izklāstu ar jaunu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Tiesa atzīst, ka minētais fakts nav pamats, lai atceltu pārsūdzēto lēmumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir pierādīta Latvijas APK 149.[4] panta četrpadsmitajā daļā un 149.[8] panta divdesmit septītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu esamība un /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Lietā nav atbildību izslēdzošu apstākļu, tāpēc /pers. A/ ir sodāms par viņam inkriminētajiem administratīvajiem pārkāpumiem.

[3.3] Latvijas APK 149.[4] panta četrpadsmitās daļas sankcija noteic, ka par minēto pārkāpumu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam septiņu *euro* apmērā.

Latvijas APK 149.[8] panta divdesmit septītās daļas sankcija noteic, ka par minēto pārkāpumu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecpadsmit *euro* apmērā.

Saskaņā ar Latvijas APK 35. panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektore Valsts amatpersona par abiem administratīvajiem pārkāpumiem /pers. A/ izsakot brīdinājumu, ir ievērojusi minētās likuma prasības. Pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums par soda noteikšanu ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc tiesa pievienojas iestādes motivācijai.

[3.4] Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos pārkāpumus, lai neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atceltu pārsūdzēto iestādes lēmumu un lietu nosūtītu iestādei jaunai izskatīšanai.

Latvijas APK 289.[12] panta otrā daļa noteic, ka rajona tiesa, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida, vai arī atceļ lēmumu un izbeidz lietu.

Tā kā tiesa atzīst, ka /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības un sodīts pēc Latvijas APK 149.[4] panta četrpadsmitās daļas un 149.[8] panta divdesmit septītās daļas likumīgi un pamatoti, tad /pers. A/ sūdzība noraidāma, atstājot negrozītu pārsūdzēto lēmumu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] pantu, 289.[12] pantu un 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda:

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2018. gada 27. aprīļa lēmumu Nr. PC 159608/1 administratīvā pārkāpuma lietā atstāt negrozītu un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Pilna sprieduma pieejamības diena, kad spriedums saņemams Vidzemes rajona tiesas Cēsīs kancelejā, ir 2018. gada 28. septembris pēc plkst. 15.00.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis L.Šņepsts